INTERVIUL SĂPTĂMÎNII

CRISTIAN GAȚU

„FOTBALUL TREBUIE SĂ AIBĂ CA OBIECTIV RENAȘTEREA AMBIȚIEI"

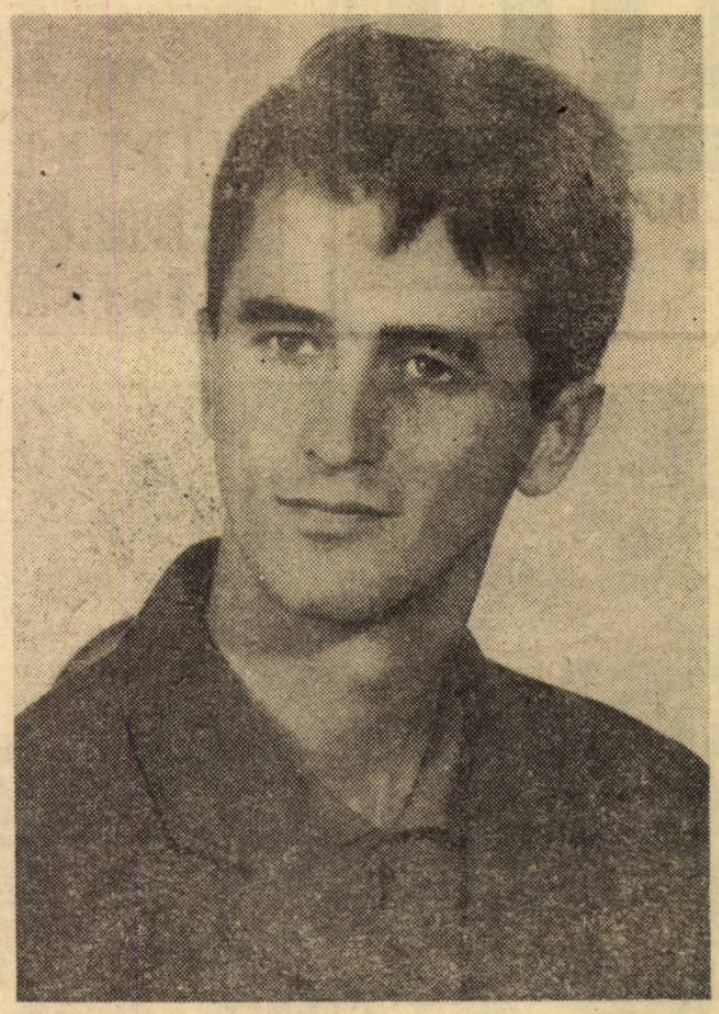

● NOI, HANDBALIȘTII, IUBIM FOTBALUL LA FEL CA HANDBALUL ● FOTBALUL M-A AJUTAT MULT ÎN ACTIVITATEA DE HANDBALIST ● ÎN JURUL HANDBALULUI SÎNT MAI PUȚINE INTERESE ȘI MAI PUȚINI FANATICI ● „CAZURILE" CONSTANTIN ȘI GRUIA — DOUĂ EXEMPLE GRĂITOARE ● ÎNTRE HANDBAL ȘI FOTBAL EXISTĂ UN PERETE : MODESTIA

CRISTIAN GAȚU nu mai are nevoie de o recomandare specială. În ultimul timp el a devenit unul din idolii telespectatorilor, în serile Campionatului mondial de handbal. Prezența lui **Cristian Gațu** în această pagină se leagă, însă, și de faptul că subtilul conducător de joc al echipei naționale de handbal a fost cîndva un fotbalist de talent. O convorbire cu un mare performer al handbalului, care a început prin a fi fotbalist, nu ni se pare lipsită de interes. De altfel, rubrica noastră are un precedent creat. Acum un an, **Ilie Năstase** a fost oaspetele acestei pagini, pentru motive similare. Și **Ilie Năstase** a început prin a fi fotbalist !

Să sperăm, stimați cititori, că această convorbire va contribui la sondarea unor realități ale fotbalului, din punctul de vedere al unui om aflat în afara lui.

Interviul pe care-l transcriem în cele ce urmează a fost mult mai lung decît cele obișnuite. Iată și motivul pentru care îl vom reproduce omițînd întrebările, care sînt, de altfel, implicate în răspuns.

Trebuie să vă spun că noi, handbaliștii din echipa națională, iubim fotbalul cel puțin la fel ca și handbalul. Asta se referă nu numai la mine, în calitatea mea de fost fotbalist. Aș vrea să spun că, deseori, ne antrenăm peste plan, în exerciții aride, punînd, mai în glumă, mai în serios, condiția ca să ni se permită, în încheierea antrenamentului, o jumătate de oră de fotbal în plus.

. . . . . .

Ce aș fi făcut dacă aș fi rămas la fotbal ? Cred că aș fi putut ajunge jucător în prima divizie. **Radu Nunweiller, Lucescu,** adică doi fotbaliști cu care am jucat împreună, fotbal și handbal, deplîngeau — chiar după ce am devenit campion mondial, prima oară — faptul că nu am continuat să joc fotbal. E adevărat că am abandonat fotbalul de performanță, dar joc mereu în echipa Institutului de construcții, la **promoție.** Înainte ca **Ion Ionescu** să fi ajuns antrenor la Sibiu, am jucat etapă de etapă, împreună. După cum vedeți, dragostea pentru fotbal n-a încetat să existe.

. . . . . .

Sînt convins că fotbalul m-a ajutat mult în activitatea de handbalist. În primul rînd, mi-a dat o îndrăzneală în plus. În al doilea rînd, am luat de la fotbal o oarecare orientare în teren. În al treilea rînd, trebuie să vă spun că un om care a jucat fotbal „simte" mai bine logica drumului spre poartă. În al patrulea rînd, fotbalul mi-a dezvoltat musculatura picioarelor. Eu sînt un handbalist mai puțin dotat fizic, dar forța picioarelor m-a ajutat să fac față contactului dur cu adversari mult mai puternici.

. . . . . .

Am fost întrebat deseori dacă există o explicație pentru disproporția existentă între rezultatele obținute de handbaliști și fotbaliști. Dacă aș răspunde simplist, de pe poziția titlului de campion mondial, ar însemna că sportul nu m-a învățat nimic. Știu foarte bine că există o diferență între sporturile noastre, deși această diferență e mai greu de luat în considerație, dat fiind că adversarii noștri, atît la handbal cît și la fotbal reprezintă aceleași obstacole specifice. Ni s-a spus deseori că terenul nostru de handbal e de șase ori mai mic, că timpul de joc pentru handbal e de numai două treimi, că o echipă de handbal în șapte joacă, de fapt, în 12, ca să nu mai punem la socoteală faptul că, în ultima vreme, s-a ajuns la înjumătățirea efortului prin folosirea unor jucători în situațiile de atac și a altora — în situațiile de apărare. De acord cu toate aceste observații, dar mai există unele cauze, pe care n-are rost să le tăinuim — dintr-o delicatețe care ar servi prea puțin.

. . . . . .

Handbalul este o familie mai mică. Handbalul beneficiază de o liniște în plus. În jurul handbalului sînt mult mai puține interese și mult mai puțini fanatici. Aș putea spune că lipsa de atenție pe care ne-o... acordă presa este un avantaj, în sensul că jucătorul foarte tînăr nu capătă atît de repede iluzia propriei sale valori. În afară de asta, aș îndrăzni să spun că efortul pe care îl depunem în muncă pentru micul nostru patrulater cu semicercuri depășește efortul fotbalului. Iată, de pildă, în timpul pregătirilor, recurgem și noi la testul Cooper. Țin să vă spun că eu, care sînt, repet, un jucător mai puțin rezistent, fac 3 000 m la testul Cooper, depășind cu 200 m baremul cerut. Adaog, însă, că toți ceilalți handbaliști depășesc această cifră, ajungînd pînă la 4 000. În sfîrșit, mai există ceva care este caracteristic handbalului. Jucătorii de handbal au, dacă mă pot exprima astfel, o demnitate a petrecerii, a chefului. Noi nu întrecem niciodată măsura, poate și pentru faptul că nu avem bucurii atît de frecvente cum sînt acelea pe care le au fotbaliștii și la care contribuie atît de mult cei de pe margine. Vreau să spun că o astfel de „căutatul în coarne", vreau să spun că fotbaliștii nu sînt primii vinovați de atmosfera pătimașă care se constată în lumea fotbalului, nu sînt primii vinovați de greșelile pe care le fac, nu sînt primii vinovați nici măcar de starea de nepăsare la care ajung, uneori. M-am gîndit deseori la ceea ce i s-a întîmplat lui **Constantin** după meciul de la Yokohama, cînd a ratat un penalty, într-un moment cheie, adică într-un moment mult mai greu decît cel al ratării penaltyului de către **Gerd Müller** într-un meci amical, contra Spaniei. Îmi aduc aminte de toate necazurile pe care le-a avut **Constantin** după executarea acelui penalty pe care și l-ar fi dorit atît de mult încununat de succes. Și mă gîndesc la o situație aproape asemănătoare, întîmplată cu **Gruia,** pe care îl consider cel mai mare handbalist al tuturor timpurilor. În prima noastră finală, la Paris, **Gruia** a ratat o mare ocazie, în ultimele secunde ale minutului 60. De pe urma acestei ratări, a trebuit să jucăm încă două reprize, pentru a obține victoria. Sînt convins că mica noastră lume a handbalului nu ar fi făcut atîta caz, așa cum s-a întîmplat cu **Constntin.** Sînt convins că noi nu ne-am fi dat poalele peste cap, ca să dăm vina, în mod nedrept, pe un singur om, pentru a ascunde alte lipsuri.

. . . . . .

Această fascinație naște foarte multe patimi. La noi, repet, e mai multă liniște. Nouă nu ni s-a căutat niciodată în coarne. Și cînd amintește situația. Vechea echipă națională a României a trăit în primul rînd din prietenie. Aș spune că însuccesele ei au fost aproape întotdeauna urmarea unor eclipse intervenite în sentimentul de prietenie. Această prietenie naște, în mod firesc, spiritul de echipă. Aș aminti că, spre sfîrșitul meciului, **Birtalan** a renunțat să execute loviturile de la 7 m, riscînd să piardă titlul de golgeter al Campionatului mondial, pe care și-l visează orice jucător. El a cedat această sarcină lui **Kicsid,** exclusiv în favoarea echipei.

. . . . . .

Am destui fotbaliști favoriți. Îmi place mult **Sătmăreanu,** pentru modestia și sobrietatea lui. Îmi place **Dumitriu II,** pentru puterea cu care a știut să revină. Îmi place **Dumitru,** așa cum juca la Rapid. Ca stelist înfocat, aș fi vrut ca **Dumitru** de la Rapid să fie un **Dumitru** și mai bun la Steaua, dar, din păcate, deocamdată nu e chiar așa. Îmi place **Vigu.** Îmi pare rău că **Vigu** a ajuns la Constanța, deși ar fi trebuit să rămînă la Steaua. În sfîrșit, îmi place **Radu Nunweiller.** Dacă-mi permiteți o părere personală, vă rog să spuneți că absența lui **Radu Nunweiller** este o pierdere enormă pentru orice echipă. În momentul de față, **Radu Nunweiller,** reprezintă foarte mult pentru o echipă, chiar dacă stă turcește pe gazon.

. . . . . .

În țara noastră, sau mai bine zis, în lumea noastră sportivă, circulă o vorbă : dacă merge fotbalul, merge totul. Cu alte cuvinte, fotbalul este sportul rege. Și acest rege duce greu povara coroanei sale. Aud citeodată că o echipă oferă un jucător în schimbul altor trei jucători. Cînd se întîmplă așa ceva, îmi dau seama că e ceva în neregulă. Acest troc lipsit de suflet scoate la iveală destule carențe.

. . . . . .

Între handbal și fotbal există un perete : modestia. În fotbal există mai mult răsfăț. Noi, handbaliștii, cînd am cîștigat trofeul „Carpați", am fost premiați pentru victoria finală și sancționați pentru pierderea meciului cu Iugoslavia. Cred că acest exemplu poate fi preluat și de lumea fotbalului. În sportul modern, unde bătăliile sînt pe muchie de cuțit, un efort adevărat trebuie premiat, dar marile erori trebuie sancționate. Din păcate, în fotbal e valabilă doar prima variantă. După umila mea părere, fotbalul are nevoie de o mai mare consecvență, de o mai accentuată exigență, la toți factorii. În sportul nostru, fotbalul are doi locotenenți : tenisul și handbalul. Tenisul a încercat marea lovitură, acasă, la București, dar n-a reușit-o dintr-un motiv care ține în principal de stingerea unei prietenii adevărate, condiție obligatorie în sport. Noi, handbaliștii, am pornit la drum cu traista, și am reușit să ne onorăm titlul de locotenent al fotbalului, cîștigînd patru finale mondiale, toate în deplasare !

. . . . . .

Știu foarte bine că fotbalul este un lucru teribil de greu, pentru că tot globul arde pentru fotbal. Dar fotbalul nostru poate mai mult. Sportul rege ar trebui detronat, pentru a deveni un monarh adevărat. Această detronare ar trebui făcută pentru renașterea ambiției, de la care pornește totul...

Ioan CHIRILA

CU CITITORII ● DIALOG ● DIALOG ● CU CITITORII

Ion Alexandru (Tulcea) : DOUĂ NELĂMURIRI... LĂMURITE.

● Mă număr printre cei ce iubesc foarte mult fotbalul. Merg la toate meciurile echipei noastre din Tulcea, urmăresc la televizor și radio toate transmisiile făcute. Și deși sînt la curent cu multe date din fotbal, am totuși două nelămuriri. Nu știu precis anii înființării echipelor Steaua și Dinamo și dacă Ion Ionescu, fostul atacant al Rapidului, a jucat vreodată la Steaua...

— În 1972 și respectiv 1973 Steaua și Dinamo și-au sărbătorit sfertul de veac de la înființare. Scădeți, deci, 25 de primăveri și veți afla anul de... naștere al celor două formații ale fotbalului nostru. Cît privește cealaltă nelămurire, răspunsul este negativ. Ion Ionescu n-a evoluat niciodată la echipa Steaua.

Romulus Rimbu (Constanța) : CINEVA OCOLEȘTE ADEVĂRUL

● Chitanța nr. 653252, eliberată de oficiul poștal din cartierul Tomis II, stă mărturie, de netăgăduit, faptului că am făcut abonament la revista FOTBAL pe trimestrul întîi al acestui an. Cu toate acestea, și cu părere de rău, trebuie să vă anunț că încă n-am intrat în posesia unor numere de revistă. Poștașul spune că nu le-a primit de la București...

— Poștașul dv. ocolește adevărul. Revista a fost editată la timp, iar de modul cum se face difuzarea ei nu răspunde decît serviciul, specializat în acest sens, al oficiilor locale P.T.T.R. Amintiți dv. acest lucru celor de la difuzarea presei din Tomis II.

Tiberiu Răducanu (Craiova) : OPTICI DIFERITE...

● Citesc tot ce se scrie despre fotbal și mai ales despre Universitatea Craiova. Mă surprinde cît de porniți sînt unii, împotriva acestei echipe. De ce ? Pentru că nu e din București ? În ciuda tuturor acestora, Craiova tot va cîștiga campionatul...

— Nimeni nu are de împărțit nimic cu echipa pe care o divinizați. Dimpotrivă ! În repetate rînduri, s-au scris cuvinte dintre cele mai frumoase la adresa Universității Craiova, a fost apreciată elogios comportarea ei din ultima vreme. Și dacă va cîștiga campionatul, sîntem siguri, se va da... Cezarului, tot ceea ce i se cuvine.

Radu Alexandru (Tîrgoviște) : CINCI PERFORMANȚE...

● Personal nu am nimic de împărțit cu Valentin Stănescu, dar consider că la cîrma echipei naționale trebuie să fie un antrenor care a obținut rezultate deosebite în cariera lui. Or, eu unul nu-mi amintesc de nici una din performanțele actualului antrenor al reprezentativei noastre...

— Depinde de ceea ce înțelegeți dv. prin performanță. Sigur, Valentin Stănescu n-a condus nici o echipă românească spre titlul mondial sau cupa intercontinentală. Nu. Performanțele lui sînt ceva mai... modeste. Adică: 1. A fost portarul echipei naționale: 2. A promovat pe Metalul (actualul C.S. Tîrgoviște în Divizia A); 3. A cîștigat cu Rapid singurul titlu de campioană a țării din istoria clubului giuleștean; 4 A readus pe Steagul roșu în Divizia A. 5. A lăsat pe Steaua pe primul loc al clasamentului în momentul cînd a fost numit antrenor la echipa națională. Ca tîrgoviștean ar fi trebuit să vă amintiți măcar de una din aceste performanțe. A doua în ordinea enumerării pe care am făcut-o.

● PE SCURT ●

Nicolae Crăciun (sat Begu — Buzău) : 1. Pîrcălab a suferit, anul trecut, un accident destul de grav. S-au făcut mari eforturi pentru recuperarea sa, pentru a reintra în rîndurile echipei în care joacă. 2. Dudu Georgescu are 24 de ani ;

Adriana Dupir (com. George Enescu — Botoșani) nu a reușit să-și completeze colecția revistei FOTBAL. Îi trebuie numerele 395—397, 399, 402—405. Cine o poate ajuta ?